

Δευτέρα 11/12/2023

Μια μέρα στη Σαγκάη (2020)

ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΣΤΗ ΣΑΓΚΑΗ A DAY IN THE LIFE OF A TEDDY BEAR

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Βασίλης Ξηρός
Ηθοποιοί: Δημήτρης Μοθωνάιος, Του Χούα, Φενγκ Ζιάγκι, Ζανγκ Ζέν.

Φωτογραφία: Παν Ξουέ Ξουέ
Μοντάζ: Λάμπης Χαραλαμπίδης
Μουσική: Νίκος Πλατύραχος
Χώρα: Κίνα, Ελλάδα
Διάρκεια: 105΄

Πρώτη προβολή: 7.00 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: 9.30 μ.μ.

Ατελείωτο, γοητευτικό φλερτ ανάμεσα σε νεαρό Έλληνα τουρίστα και μια μικροσκοπική, εύθραυστη αλλά «κουμπωμένη» Κινέζα που μόλις πριν από λίγη ώρα είχε δώσει τα παπούτσια στο αγόρι της—Γοητευτικό (Δανίκας)

Το «Πριν το Ξημέρωμα» του Ρίτσαρντ Λινκλέιτερ δείχνει το δρόμο σε μια ομιλητικότερη, τρυφερή και ναΐφ ρομαντική κομεντί με συναισθηματική φρεσκάδα. Ένα υπερέπες σκηνοθετικό ντεμπούτο και ένα σινεμά που γνωρίζει καλά τα όριά του.

Το αρκουδάκι του αγγλόφωνου τίτλου, από τη “ζωή” του οποίου παρακολουθούμε ένα 24ωρο, είναι το λούτρινο σύμβολο ενός αδύνατου έρωτα. Καθώς ένα νεαρό ζευγάρι Κινέζων χωρίζουν γιατί εκείνη, η βιολονίστα Τζιν Σι, έχει αποφασίσει να μετακομίσει στη Βιέννη για να συνεχίσει τις μουσικές σπουδές της, το ερωτικό δώρο καταλήγει πεταμένο στο πεζοδρόμιο. Θα φτάσει στα χέρια του Πάνου, Έλληνα αρχιτέκτονα, ο οποίος μόλις έχει φτάσει στη Σαγκάη, και θα

γίνει η αφορμή της άμεσης γνωριμίας του με την Τζιν Σι. Μπορεί, έτσι στα γρήγορα, ένας νέος έρωτας να γεννηθεί; Κι αν ναι, πώς θα διαρκέσει όταν εκείνον κι εκείνη θα τους χωρίζουν οκτώμισι χιλιάδες χιλιόμετρα;

Το “Πριν το Ξημέρωμα” του Ρίτσαρντ Λινκλέιτερ δείχνει το δρόμο σε μια ομιλητικότερη, τρυφερή και ναΐφ ρομαντική κομεντί με συναισθηματική φρεσκάδα. **Εικόνα και λόγος μοιράζονται την αφηγηματική βαρύτητα και οι απλοί, μα ζωηροί διάλογοι αναλαμβάνουν ρόλο οδηγού σε ένα παιχνίδι, εντελώς αθώο αρχικά, κρυμμένων συναισθημάτων.** Κρυμμένων από τον ένα χαρακτήρα στον άλλον, αλλά κι από τον ίδιο τον εαυτό του Πάνου και της Τζιν Σι, οι οποίοι αργά μα σταθερά, παρέα με τους θεατές, ανακαλύπτουν ότι κρατούν μέσα τους επιθυμίες κι απορίες τις οποίες δειλιάζουν να μοιραστούν. Δεν πρόκειται για απαγορευμένα μυστικά και ένοχα πάθη, αλλά για τις τυπικές ανασφάλειες μιας νέας γενιάς—η Τζιν Σι είναι το σεναριακά πιο πολύπλοκο και πιο αντιπροσωπευτικό δείγμα της— μπροστά στα διλήμματα της ενηλικίωσης.

Στο σκηνοθετικό ντεμπούτο του, ο συγγραφέας, μουσικός και... διπλωμάτης καριέρας Βασίλης Ξηρός προσέχει για να έχει. Δουλεύει τις λεπτές σεναριακές αποχρώσεις του “φλύαρου” ρομάντζου του, δεν ξεστρατίζει από ελεγχόμενο έδαφος, προσθέτει την πόλη της Σαγκάης στην κινηματογραφική εξέλιξη και επιλέγει δύο δροσερούς πρωταγωνιστές με ερμηνευτική χημεία. **Παίρνει λιγοστά ρίσκα και δεν πρωτοτυπεί, μα τελικά δικαιώνεται, πιστός σε ένα χαμηλότονο, κομψό και ανθρωποκεντρικό σινεμά,** το οποίο γνωρίζει καλά τα όριά του.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Ο Δημήτρης Μοθωναίος και η φωτογενής Σαγκάη πρωταγωνιστούν σε μια... περιπατητική ρομαντική κομεντί, ντεμπούτο του διπλωμάτη Βασίλη Ξηρού.

Ηλιολούστη Σαγκάη, η Τζίνσι, μια νεαρή βιολονίστα έχει μόλις χωρίσει από τον φίλο της - το αρκουδάκι που της χάρισε εκείνος βρίσκεται παραπταμένο στο δρόμο. Θα το μαζέψει ο Πάνος, ένας Έλληνας αρχιτέκτονας, καινούριος στην πόλη. Οι... τρεις τους θα περάσουν μια μέρα περπατώντας και μιλώντας, για την αγάπη, την τέχνη, την παγκοσμιοποίηση, τους γονείς, τα όνειρά τους, όσα τους χωρίζουν κι όσα τους συνδέουν, ανακαλύπτοντας ο ένας τον άλλον και, κυρίως, ο καθένας τον εαυτό του.

Ο Βασίλης Ξηρός, διπλωμάτης καριέρας με πρόσφατο πόστο στη Σαγκάη, εμπνέεται από την πολύβουη πόλη και, προφανώς, την αγάπη του για το σινεμά και στήνει μια περιπατητική ρομαντική κομεντί, στο δρόμο που χάραξε το «Πριν το Ξημέρωμα», χωρίς πρωτοτυπία, αλλά με μια ναΐφ χάρη.

Η σκηνοθεσία μοιάζει ν' ακολουθεί σπουδαστικές ασκήσεις - και, πάντως, να περνά τις εξετάσεις - χωρίς πρωτοτυπία, αλλά με προθυμία. Η φωτογραφία, παρά την εναλλαγή εσωτερικών-εξωτερικών κι ένα τόσο γόνιμο αστικό ντεκόρ, δεν ξεπερνά τις φλατ τηλεοπτικές απαιτήσεις. Η θεματολογία των συζητήσεων των δυο ηρώων πιάνει καίρια (ή και διαχρονικά) ζητήματα - την εθνικότητα και τα όριά της, την επαναληπτικότητα στην καλλιτεχνική δημιουργία, την ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη, την τρίτη ηλικία - αγγίζοντας μόνο τα πάνω-πάνω, με μια ανάλυση κλισέ που αρνείται όποιον σεξισμό, ρατσισμό αλλά, ταυτόχρονα, στην απλοϊκότητά της, τα πλησιάζει, άθελά της, ξοφάλας. Η Του Χούα στο ρόλο της

Τζίνσι είναι εύθραυστη και χαμογελαστή, αλλά η αναγκαστική χρήση αγγλικών την εμποδίζει ερμηνευτικά.

Από την άλλη πλευρά, μ' έναν φωτογενή, φυσικό, αυτάρκη Δημήτρη Μοθωναίο να κρατά το ενδιαφέρον της κάμερας και του θεατή, με μια συναισθηματικά ταξιδιάρικη μουσική από τον Νίκο Πλατύραχο (έστω κι αν ξεχειλώνει στη χρήση της), και με τις απλές προθέσεις μιας τρυφερής δοκιμής (αχ και να έλειπε το αλά Φίνος τουριστικό όνειρο της Ελλάδας του ούζου, του φραπέ και της θάλασσας), ο Ξηρός τοποθετεί από την αρχή σε προσaitό ύψος τον πήχυ, ώστε να μην σκοντάψει πάνω του. Οπως λέει η ίδια η ταινία, «η ιδιοφυία είναι 1% ταλέντο και 99% σκληρή δουλειά» κι αυτή η ρομαντική βόλτα θα ωφελούνταν από περισσότερη, ειδικά σεναριακή, δουλειά.

ΛΗΔΑ ΓΑΛΑΝΟΥ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΞΗΡΟΣ

Συγγραφέας, μουσικός, διπλωμάτης καριέρας και ο σκηνοθέτης της πρώτης ελληνοκινέζικης παραγωγής. Γεννήθηκε στην Αθήνα. Η ερωτική αφύπνιση ενός νέου της επαρχίας είναι το πρώτο του μυθιστόρημα. Υπήρξε πρόξενος στην Σαγκάη για τέσσερα χρόνια και κάπως έτσι προέκυψε η πρώτη ελληνοκινεζική παραγωγή. Υποστηρίζει πως η ζωή στην Κίνα είναι ανεξάντλητη. Η αρχιτεκτονική των κτιρίων της, η ιστορία της, οι άνθρωποί της, τον έκαναν να ζήσει τέσσερα χρόνια γεμάτα σαν μια δεκαετία. Στην παρουσίαση της ταινίας στη Λάρισα ο Βασίλης Ξηρός ανέβηκε στη σκηνή και ξεδίπλωσε το ταλέντο του στο πιάνο. Κάτι που δεν ήταν στο πρόγραμμα και αιφνιδίασε ευχάριστα τους θεατές και τους συντελεστές του Πανοράματος Κινηματογράφου.

